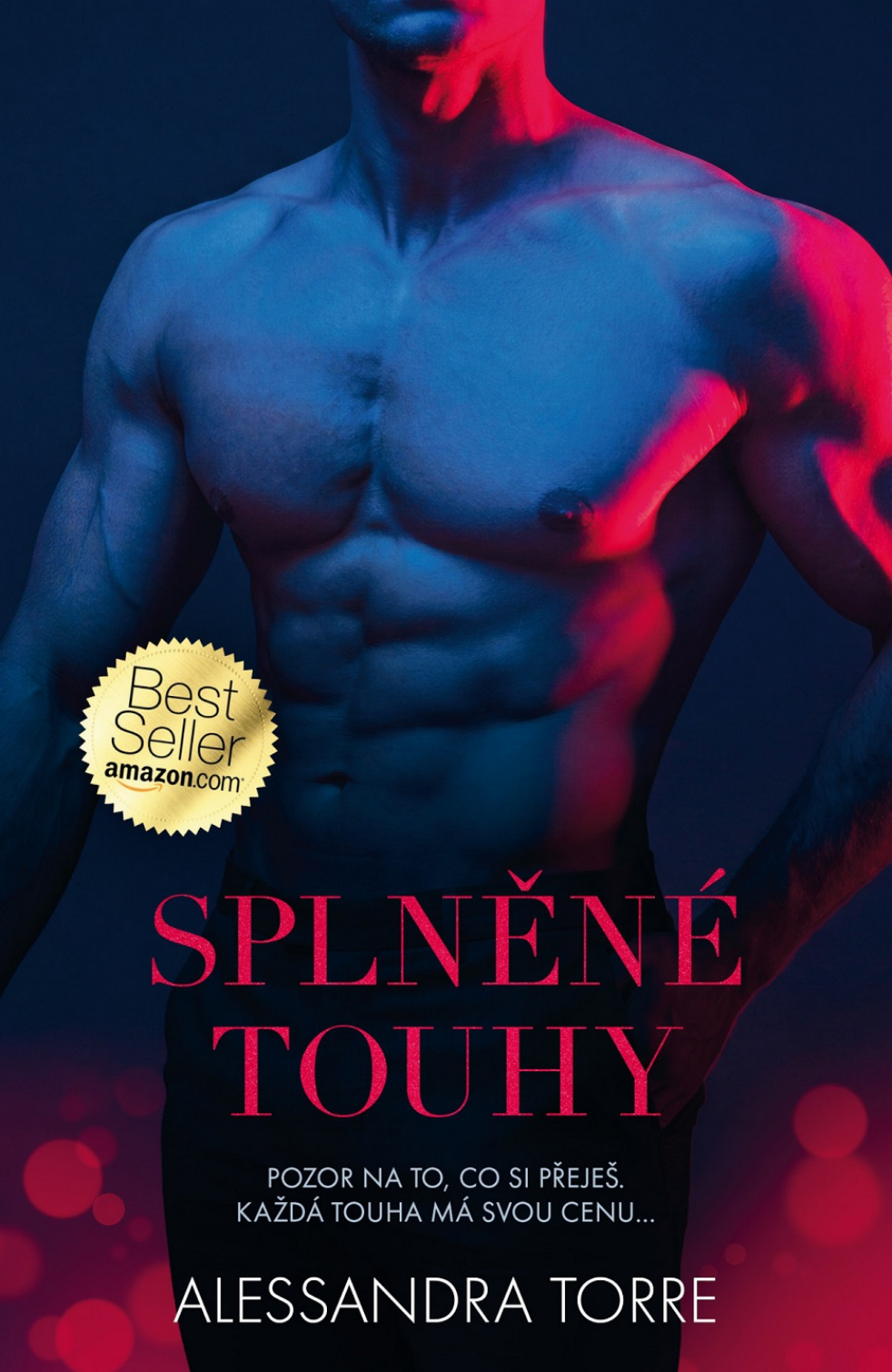

SPLNĚNÉ TOUHY

POZOR NA TO, CO SI PŘEJEŠ.
KAŽDÁ TOUHA MÁ SVOU CENU...

ALESSANDRA TORRE

SPLNĚNÉ TOUHY

KNIHY ALESSANDRY TORRE
V NAKLADATELSTVÍ MYSTERY PRESS

Samostatné romány

Černé lži
Hříchy Hollywoodu
Ghostwriter
Smlouva na lásku
Zatracená svatozář
S láskou, Chloe
Všechny moje touhy
Těsné pouto

Nevinnost

Nevinnost se zavázanýma očima
Pod maskou nevinnosti
Konec nevinnosti

Na tělo

Láska v podvazcích
Hříšné dědictví

Nemravné sliby

Nemravné sliby
Splněné touhy

ALESSANDRA TORRE

SPLNĚNÉ TOUHY

Přeložila Hana Láryšová

MYSTERY PRESS

2026

Tato kniha je beletristické dílo. Jména, postavy, organizace, místa a události v ní uvedené jsou buď výplodem autorovy představivosti, nebo jsou použity ve fiktivním kontextu.

Tato kniha ani žádná její část nesmějí být kopírovány, zálohovány ani šířeny v jakékoli podobě a jakýmkoli způsobem bez písemného souhlasu nakladatele.

Copyright © Alessandra Torre, 2019
Translation © Hana Láryšová, 2026
Cover © Ondřej Mikulecký, 2026
Czech Edition © Mystery Press, Praha 2026

ISBN 978-80-7707-307-3 (pdf)

PROLOG

Řekněme si to na rovinu. Dovolte mi otevřít dveře a uvést vás do svého manželství.

Mysleli jsme si, že můžeme vystoupit ze zajetých kolejí. Prozkoumat moje sexuální fantazie. Vyzkoušet špičkou chodidla vody nemravnosti, jen abychom věděli, jaké jsou.

Jenže sex s manželovým nejlepším kámošem přímo před ním se neobejde bez následků. Rozvíří to hladinu. Lehce to změní události, pocity a spouštěče, které nakonec ovlivní každou základní molekulu vašeho manželství. Vaše přátelství. Váš život.

Jakmile jsem se mezi nimi ocitla na kolenou, všechno se změnilo. A teď stojím před rozhodnutím ponořit se hlouběji, nebo si osušit prsty na nohou, s nehty nalakovanými růžovým lakem, a snažit se předstírat, že se to nikdy nestalo.

Říká se, že tři jsou moc, ale co čtyři?

A co víc?

Tohle je pravda o tom, co jsem rozpoutala, když jsem svému manželovi přiznala svoje touhy a on mi je splnil.

1. KAPITOLA

Easton si rozepnul pásek a otevřel poklopec, přišel blíž, abych na něho dosáhla. „Vytáhni ho.“

Poslechla jsem a uvědomovala si přitom Aaronův pohled, zatímco jsem Eastonovi stahovala džíny a spodní prádlo a pak mu přejela dlaněmi po svalnatých stehnech a penisu. Už byl naběhlý a pod mým dotekem ještě víc ztvrdl, s úsměvem jsem ho sevřela v dlani a zmáčkla.

„Ježíši,“ zamumlal Aaron zpoza nás. „Zapomněl jsem, jak jsi velký, kurva.“

„Ona ho do sebe dostane celý.“ Můj manžel mi položil ruku dozadu na hlavu a jemně zatáhl. „Ukaž mu to, Elle. Ukaž, jak dobře mi ho umíš vykouřit.“

Když jsem se probudila, cítila jsem se jinak. Velice se to podobalo pocitu, který jsem měla to ráno po první menstruaci. Starší. Světovější. Jako bych měla tajný přístup do elitního klubu, který mě konečně přijal mezi členy.

Přetočila jsem se na záda a protáhla se. Pravá strana Eastonovy pevnosti spadla a viděla jsem na skvrnu od vody na spoji stropního nosníku. S narůstajícím znepokojením jsem ji studovala. Byla tam dřív? Opřela jsem se o loket a zatáhla za stěnu pevnosti, abych lépe viděla. Jestli nám sem zatéká, bůh mi pomoz…

„Ahoj.“ Easton se sehnul pod prostěradlem a vesele se na mě usmál, světlemodrou polokošili měl mírně nakřivo.

Natáhla jsem ruku, narovnala mu límec a oplatila mu úsměv. „Dobré ráno."

Naklonil se nade mě a políbil mě. „Už tu pevnost boříš?"

„Chtěla jsem se do toho dát před Waylandem." Doběhla jsem k okraji postele. „Víš, jak to má s prostěradly." Naše německá doga vyhlásila vendetu všem bílým dekám, prostěradlům či ručníkům a vášnivě se na ně vrhala už při prvním pohledu. Eastonova babička měla na sobě vloni na vánoční party bílou zavinovačku a Wayland ji shodil na zem, stáhl ji z ní a ve chvíli, kdy jsem obešla roh a objevila je, po ní skákal, jako by jí poskytoval první pomoc. Wayland následně putoval do svého kotce a babička Ann natruc zabavila jeho vánoční punčochu.

Easton vytáhl ze skříně pásek a začal si ho nasazovat na šortky. „Půjdu uvařit kafe a podívám se, jestli už je Aaron vzhůru."

„Dobře." Ohlédla jsem se, jestli nenajdu nějaké další důkazy včerejší noci. S ranním sluncem probleskujícím okny, zapnutým větrákem v koupelně a prostěradlem omotaným kolem boků se mi zdálo šílené, že právě tady stál Eastonův nejlepší kámoš nahý s penisem v ruce a čekal, až se na mně bude moct vystřídat.

Easton stál stranou a propaloval se do mě pohledem. „Strč si do sebe prsty," přikázal mi. „Ukaž mu, jak jsi vlhká."

Přeskočila jsem pohledem k Aaronovi a pomalu sjela rukou po břiše k úzkému proužku chlupů mezi nohama. Strčila jsem dovnitř prst, pak druhý, rozevřela stehna a ukázala, jak úzce obemykám klouby. Sledoval můj pohyb očima a začal dýchat mělčeji, zatímco se rukou hladil v rytmu mých prstů. „Šukej mě," žadonila jsem. „Prosím."

Na co jsme to jen mysleli? Takový pár jsme nebyli. Byli jsme pár, který zapomíná, že zrovna dneska se mají vyvážet

popelnice. Který tajně pronáší placatku na fotbalový zápas a neposílá vánoční přání. Který platí daň z nemovitosti pozdě a zavčas kupuje lístky na koncert a hádá se o místo na parkovišti, použití kuponů a kdykoliv přišla řeč na povolený sex s celebritami. Byli jsme Easton a Elle… nebralo nás… *fuj*… swingers. Nebyli jsme ti šílenci, kteří nutí své přátele, aby se k nim přidávali v ložnici. Takové lidi jsem znala. *Takový* býval můj první šéf v realitním byznysu.

Takoví jsme nebyli, přesto jsme to udělali. I o deset hodin později byly ty vzpomínky pořád ostré a živé.

Eastonův majetnický a vzrušený pohled.

Jak si pevně svíral penis.

Aaronovy chvějící se prsty, když mi jimi kroužil kolem bradavky. Jak skláněl ústa k mému prsu.

Jeho zuby a horký jazyk.

Jeho tvrdý penis, když do mě vstupoval.

Zadrhnutí Eastonova dechu.

Jejich pevné sevření.

Jejich sténání při orgasmech.

Intenzivní vrcholy těch mých.

Sevřela jsem přikrývku v dlani a odstrčila se od postele, potřebovala jsem se dostat na nohy a daleko od těch vzpomínek dřív, než mě přemůže vzrušení.

Když jsem cestou do koupelny obcházela Eastona, zadívala jsem se mu do očí. Vzal mě za zápěstí a přitáhl zpátky, dokud jsem nestála těsně u něho. „Počkej."

Bránila jsem se. „Potřebuju si vyčistit zuby."

„Opravdu potřebuješ tohle?" Přimhouřil na mě oči. „Protože se mi zdá, že bys mohla potřebovat něco jiného."

Moje tělo mě zradilo. Chvělo se touhou a po včerejší noci jsem se ještě nestihla obléct, takže jsem nemohla skrýt, že mi v chladné místnosti ztvrdly bradavky. A nic mi nebránilo

roztáhnout nohy, když mezi ně vklouzl rukou, aby si svoje podezření potvrdil.

Potemněly mu oči, protože do mě snadno vsunul prsty, moje tělo bylo teplé a připravené. Ohnul je a já zakňourala. Kývl hlavou k posteli. „Vrať se tam. Na kolena."

„Ale…" Rozepnul si kalhoty a já na svoji výmluvu zapomněla. Postavil se za mě a vstoupil do mě, až jsem nedokázala zadržet výkřik.

První orgasmus přišel rychle a druhým jsem spustila ten jeho. Než jsem vklopýtala do kuchyně v hedvábné blůze a lněných kalhotách natažených na rozechvělých končetinách, stěží bych dokázala zformulovat větu, tím míň cítit jakékoliv obavy kvůli Aaronovi. Což bylo dobře, protože seděl s hrnkem kávy v ruce u našeho kuchyňského ostrůvku.

„Dobré ráno." Kývl na mě a pak posunul hrnek k Eastonovi. „Jak jste se vyspali?"

„Dobře," zamumlala jsem a nabrala přímý směr k lednici. Otevřela jsem dveře, schovala se za nimi a zkoumala police.

„Ahoj, Aarone. Proč nemůžeš prohrát ve trojce s vietnamskými dvojčaty?"

Zasténala jsem a popadla pomerančový džus, přičemž jsem ignorovala, že je lehce prošlý. „Eastone."

„Ticho, je to vtipný." Opřel se o kuchyňskou linku a počkal, jestli Aaron rozlouskne pointu. „No?"

„Netuším."

Vzala jsem si ze skříňky malou sklenku a nalila si, nespouštěla jsem přitom oči z toho, co dělám.

„Protože je to Nguyen-Nguyen."

Nastal okamžik absolutního ticha a pak se Aaron uchechtl.

Zariskovala jsem a vzhlédla od sklenky. „Není to vtipný," pokárala jsem ho a pak věnovala Eastonovi naštvaný pohled, ten jen nevinně zvedl ruce.

„Hej, měl jsem ještě náhradní fórek. Ten druhý byl lepší.“ Zazubil se na Aarona. „Chceš ho slyšet?“

„Nechce ho slyšet,“ přerušila jsem je. „A poslouchejte.“ Luskla jsem prsty na svého manžela a potom na Aarona. „Promluvme si na chvilku o včerejší noci.“

„To bude zajímavé…,“ zamumlal Easton, vytáhl nejbližší židli a obkročmo se na ni posadil. Aaron se usmál a bylo skvělé, jak to všechny pobavilo.

„Vyklopte všechny svoje fórky a komentáře o trojkách teď, protože máme zhruba…,“ zadívala jsem se na hodiny na troubě, „pět minut, než přijde Chelsea a pak už o tom *nikdy* mluvit nebudeme.“

„Můžeme o tom mluvit s Aaronem, když u toho nebudeš ty?“ Easton nakrčil čelo, jako by to byla super důležitá otázka, kterou během našich pěti minut musíme probrat.

„Ne,“ vyštěkla jsem, pak to ovšem přehodnotila, protože mi došlo, jak moc mě bude vzrušovat, když se o mně budou bavit. „Jen v dobrém,“ odvětila jsem. „Můžete velebit moji kouzelnou vagínu, ale nic víc.“

„A tvoji pusu,“ podotkl Aaron s téměř stydlivým úsměvem. „Můžeme mluvit o tvojí puse?“

„Taky má docela dobré ruce,“ poukázal Easton a mně se ještě víc nafouklo ego. „Jo, a ten prostředníček na pravé noze.“

„Byla to levá noha,“ přel se Aaron. „Pleteš si strany, protože jsi k ní stál čelem.“

„Já vám ten pomerančový džus naliju oběma na hlavu.“ A abych svoji hrozbu zdůraznila, vzala jsem z kuchyňské linky krabici.

Easton zvedl ruce na znamení, že se vzdává. „Fajn. Tvůj prostředníček na noze je příšerný.“

Kdybychom byli sami, polila bych ho. Nalila bych mu džus na hlavu a sledovala jeho narůstající hněv. Bojovala

bych s ním, protože by mi vyrazil krabici z ruky a přišpendlil mě k lednici. Pokusila bych se ho kopnout do koulí a on by se mi zakousl ze strany do krku. Skončili bychom napůl svlečení na kuchyňské podlaze polité džusem, jeho jazyk a pták hluboko ve mně. To jsme byli my, takhle jsme to dělali a, bože, milovala jsem ho.

Pomalu jsem vydechla a přinutila se otočit k lednici. Když jsem vracela džus na druhou polici, ruka se mi lehce potila. „Chelsea se nesmí dozvědět, co se tu stalo."

„S tím souhlasím," přitakal Easton. „Ale to ty jí říkáš všechno."

„Jo, no." Zavřela jsem lednici. „Tohle ne. Žádné vtipné poznámky, ani divné pohledy nebo cokoliv, z čeho by mohla pojmout podezření. Jasný?"

Aaron souhlasně pokrčil rameny a Easton přikývl. Bylo to jednodušší, než jsem čekala. Pomohlo, že jsem si osvojila roli šéfky. Byla jako štít mezi námi a oni si ho změkčovali svým škádlením.

Poklepala jsem na okraj pracovní desky a odvážila se přistoupit o krok blíž. „A bylo to jednorázové. Žádné opíjení a pokusy o osahávání," varovala jsem Aarona.

„Ale no tak, Elle. Já se tě nikdy nesnažil osahávat." Zamračil se na mě, a ten jeho krásný obličej by ho mohl na instagramu proslavit, kdyby o to stál.

„Myslím, že včera v noci jsi to udělal," usmál se Easton, natáhl se přes pult a šťouchl do něho.

„Přesně o tom mluvím – tohle v přítomnosti Chelsea říkat nesmíte!"

„Když už je řeč o mojí budoucí spolubydlící, máte nějaké tipy na život s ní?"

Zašklebila jsem se. Včera pozdě v noci mi Easton prozradil, že se Aaron plánuje nastěhovat k Chelsea. Moc se mi ten nápad nezamlouval, ale ocenila jsem, že nás bude dělit větší

prostor, vzhledem k našim nedávným orgiím. „Máš pás cudnosti?“ zeptala jsem se suše.

„Chelsea zvládnu. Ale upřímně jsem asi jediný chlap, po kterém nikdy nevyjela.“

„Nikdy?“ Easton zvedl obočí. „Děláš si srandu.“

„Možná nejsem její typ.“

Spolkla jsem sarkastickou odpověď o tom, kterak jsou všichni její typ, a raději jsem uvažovala nad nápomocnou radou pro bydlení s Chelsea. V prváku na univerzitě jsme spolu byly na pokoji na koleji, pak jsme si ve druháku a třeťáku pronajaly byt. Kromě otravné posedlosti různými reality show se s ní žilo docela dobře. „Není ranní ptáče,“ vysoukala jsem ze sebe. „Vyhýbala bych se hlasité hudbě a používání eklektického nářadí před desátou.“

„To není problém.“ Vzal si hrnek ke dřezu a opláchl ho.

„A doma moc nenosí oblečení.“ Když se u nás Easton poprvé objevil neohlášený, načapal ji v obýváku nahou při žehlení.

„To taky není problém.“ Všimla jsem si, jak se začíná usmívat, což mě zarazilo. Vždycky jsem slyšela, jak Chelsea trousí na Aaronovu adresu nevhodné komentáře, ale nikdy mě nenapadlo, že by o ni mohl potenciálně jevit zájem. Už od pravěku jsem si myslela, že jsou jen přátelé.

„Proboha, vezměte si ho, než ho odvezu do útulku.“ Před Chelsea se dovnitř nacpal Wayland, jemuž podkluzovaly na podlaze tlapy, jak ke mně spěchal. Sehnula jsem se, abych přijala jeho lásku, a on mě drsně srazil na pravý bok. Olízl mě od brady po obočí, a zatímco jsem se snažila uhnout, šlápl mi na prso.

„Hej!“ zahřměl Easton, zatáhl Waylanda za obojek a stáhl ho ze mě. Německá doga se vzpouzela, zvedla čenich a začichala mým směrem. „Pomůžu ti.“ Easton napřáhl ruku a vytáhl mě na nohy.

„Ježíši, ten pes je otrava.“ Chelsea se zhroutila na stoličku a zadívala se na Waylanda, který se vrhl na jedno z Eastonových poutek na šortkách a tahal za něho krátkými pohyby, jimiž ho brzy utrhne. Otevřela jsem zadní dveře, abych ho rozptýlila, a pak honem uhnula z cesty, když se jimi vyřítil ven.

„Nepořizujte si zavlažovací systém,“ poradila nám Chelsea. „Začíná rozstřikovat v sedm a Wayland se mi prohrabal závěsy a snažil se dostat přes okno, aby na ně mohl zaútočit.“ Všimla si konvice s kávou a postavila se. „Nemáte trochu…“

„V lednici je mandlové mléko.“ Opřela jsem se o Eastonovu hruď a on mě objal. „Umělé sladidlo nám došlo.“

„Nechte mě hádat, sežral ho Wayland?“ Otevřela lednici a vzala si mléko. „Dlužíte mi krabičku celozrnných sušenek a novou hlavici kartáčku na zuby.“ Probodla mě zdrceným pohledem a já si odfrkla.

„Hej, to ty ses nabídla, že ho pohlídáš. Jsem si na devětadevadesát procent jistá, že jsem se ti to snažila vymluvit jako příšerný nápad.“

„Je to můj vnuk,“ bránila se rozhořčeně. „Nemohla jsem vás nechat umístit ho do chovatelské stanice. Mimochodem…,“ rozhlédla se, „spravili tu věc ve větrání?“

„Jo. Už je to v pořádku.“ Zvedla jsem si z trička psí chlup a doufala, že tím skryju zrádnou červeň ve tvářích. Museli jsme vymyslet něco, co by zajistilo, aby Wayland nebyl doma. To já přišla s nápadem na složitý problém, který si vyžadoval opravu podlahových větracích šachet. Chelsea moji chabou výmluvu poslouchala jen na půl ucha, než se zeptala, jestli je ten mekáč poblíž našeho domu pořád zavřený kvůli rekonstrukci. „A díky, že jsi ho pohlídala.“

„Žádný problém.“ Nalila si do kávy štědrou dávku mléka. „Snažím se všem ulehčovat život. Že, spolubydlo?“ Zářivě se na Aarona usmála.

„Tomu úsměvu nevěř," varoval ho Easton. „Něco určitě chce."

„Nic nechci." Chelsea se na Eastona mdle zadívala. „Moje přátelská povaha nemá naprosto nic společného s faktem, že můj termostat nefunguje, jak má."

Zasténali jsme a Easton vítězoslavně vykřikl. Chelsea se usmála a já využila tu chvíli, kdy všichni věnovali pozornost něčemu jinému, a políbila Eastona na rozloučenou.

„Sejdeme se na oběd?" zeptal se tiše.

„Nemůžu. Mám prohlídku domu." Políbila jsem ho ještě jednou, abych mu to vynahradila. „Ale večer si zajdeme na večeři? Do té mexické restaurace s margaritami za polovic?"

„Budu mít margaritovou Elle?" Samolibě se na mě usmál. Zřejmě bych měla přestat s těmi opileckými sexuálními eskapádami, když mi to vyneslo vlastní chlastací přezdívku. „Domluveno. V šest?"

„Jasně." Otočila jsem se a všimla si pohledu, který si vyměnili Aaron s Chelsea. „Co je?"

„Jste protivní," pravila Chelsea důrazně. „Skutečně protivní. Publikum vám dělá stará panna a údržbář se zlomeným srdcem. Nemůžete aspoň předstírat, že se nenávidíte?"

„Nenávidíme se ve středu," informoval ji Easton s nejupřímnějším výrazem.

„To je pravda," vložila jsem se do toho. „Trvá to celý den. Je to zapsané v kalendáři a všechno. Vyvrcholí to sexem z nenávisti, kdy po sobě během toho křičíme ošklivé věci."

„Urážím její životní rozhodnutí," přisadil si Easton.

„A moje přátele," pokračovala jsem a nazula si tělové sandály, které jsem hodlala skopnout, jakmile se dostanu do auta.

„Její přátelé fakt stojí za houby," souhlasil. „Především ta bohatá bloncka s pěkným zadkem."

Chelsea rozhodila rukama. „Hej, beru to jako kompliment. ÚZS, máš sbaleno? Vyprázdnila jsem kufr pro případ, že bys potřeboval tomu svému ulevit."

„ÚZS?" zvedl Easton obočí.

„Údržbář se zlomeným srdcem?" navrhla jsem.

„To si fakt nikdo nevšiml toho komentáře s *ulevit si*?" měřila si nás Chelsea naštvaně.

„Jo, to ÚZS mi moc nesedí," poznamenal Aaron.

„Mohl by to být Údržbář zatraceně sexy," pokusila se Chelsea o nápravu.

Nebo údržbář zatraceně schopný. Zdálo se, že moje mysl sklouzává k prasečinkám. Ten návrh jsem polkla spolu s živým obrazem jeho penisu ve své ruce hned vedle toho Eastonova. *Údržbář zatraceně sexuchtivý.* Další přezdívka, kterou bych si pravděpodobně měla nechat pro sebe.

„Musím jít," pravila jsem rychle, protože jsem chtěla změnit téma dřív, než se Chelsea v duchu vydá stejnou cestou. „Aarone, zavřeš Waylanda, až budeš odcházet?"

Přikývl a naše pohledy se nakrátko setkaly bez přetvářky. Usmál se a já se trochu uklidnila. „Žádný problém."

Objala jsem Chelsea a popadla kabelku a mobil. „Uvidíme se později."

Zazněl sbor pozdravů a já utekla obývákem ke vchodu. Když jsem otevírala těžké dubové dveře, vydechla jsem, abych ze sebe dostala to napětí.

Ráno poté a ulička hanby šly celkem vzato překvapivě dobře.

2. KAPITOLA

Ten den jsem měla prohlídky v ošklivém domě postaveném v sedmdesátých letech, kdy se ještě stavěly rovné střechy, nízké stropy a v módě byly tapety. Stála jsem v přeplněné kuchyni, v níž se pořád nacházel původní sporák, a hrbila se nad svým diářem, do kterého jsem si sepisovala seznam úhledným písmem, díky němuž jsem si vždycky vysloužila nudnou práci nadepisovat obálky se svatebním oznámením.

Uprostřed dopravní špičky v Miami jsem se rozhodla, že si svoji bouři emocí po té trojce organizovaně sepíšu. Zírala jsem na stránku, a nakonec jsem nápis *Pro a Proti* ještě ozdobila.

Zvažovala jsem, jestli tam nemám připsat „trojky", ale nebyla jsem si jistá, jestli ten rozměrný diář někdy někde nenechám. Byl to dárek od matky a obsahoval sekci pro novinové výstřižky (nenahradil je už Pinterest?), můj kalendář (uboze prázdný), kontakty (lehce plné), inspirační citáty (stále prázdné) a kapsy z průhledné fólie na fotky. Ty jsem už dávno zaplnila fotkami z rodinných sešlostí, novorozeněte m svojí sestry a mojí a Eastonovou svatební fotkou. Blok v kroužkové vazbě vážil zhruba kilo a půl, což neznělo nijak hrozně, ale pravděpodobně mi zapříčinil skřípnutý nerv v pravém rameni.

Rozhlédla jsem se po tichém domě, v každé místnosti se už svítilo, klimatizace byla nastavená na svěžích dvaadvacet stupňů a do všech pokojů jsem umístila diskrétní osvěžovače vzduchu. Začichala jsem. Svoji práci moc neodváděly. Pořád

jsem ve vzduchu cítila cigaretový kouř, navzdory mnohým ujištěním prodejce, že v tomhle domě *„nikdy, upřímně, Elle, NIKDY"* nekouřili.

Vrátila jsem se ke svému seznamu. Ve sloupečku PRO jsem měla tři položky: *Bylo to žhavé. Cítila jsem se sexy. Připadám si Eastonovi blíž.*

Přidala jsem „inspirace pro fantazii a role v posteli", protože jsem si vybavila noci před tou trojkou, kdy mi Easton šeptal do ucha ty největší sprosťárny a podněcoval můj orgasmus, zatímco byl ke mně čím dál drsnější.

Teď, když bylo po všem, mě zajímalo, jak moc se o tom budeme bavit. Nadnese to při sexu? Bude mi o tom šeptat do ucha při večírcích? Narovnala jsem hromádku červených utěrek, znovu se vrátila k seznamu a před slovem *žhavé* jsem přidala *velmi*.

Bylo to velmi žhavé. Nejžhavější zkušenost mého života, a už tak jsem byla velice dobře uspokojenou manželkou.

Hlavní dveře se s vrznutím otevřely a já položila propisku do diáře a zavřela ho. Nechala jsem ho na kuchyňském pultu a obešla směrem do obýváku žlutý jídelní stůl pro čtyři.

„Dobré ráno," pozdravila jsem vesele a usmála se na ženu, která opatrně vešla a oběma rukama svírala před břichem kabelku.

Okamžitě jsem si ji zařadila jako člověka, který se na nemovitost podívá jen jednou a už se neozve. Pravděpodobně žila na téhle ulici a zajímalo ji, jak to vypadá u sousedů doma. Nemohla jsem se jí divit. S Eastonem jsme prakticky sprintovali na otevření sídla Maxwellových na konci naší ulice. Umírala jsem zvědavostí ohledně tajemného páru, který měl v garáži zastrčený rolls-royce a u brány dva hlídače.

Předala jsem jí leták a nechala ji potulovat se po domě. Zkusmo se vydala přes kobercem pokrytou podlahu k první

ze tří malých ložnic. Vrátila jsem se do kuchyně, dotkla se touchpadu notebooku, probudila obrazovku a sledovala ji naživo přes kameru.

Když jsem totiž chystala prohlídky podruhé, jeden okouzlující pár oděný v Burberry a Chanelu ukradl iPad a sošku posázenou drahokamy. Tu krádež jsem si uvědomila brzy, protože to byl *můj* iPad, který jsem si nechala nabíjet v hlavní ložnici. Nevyplnili formulář pro návštěvníky a tu sošku jsem musela zaplatit. Následujícího rána jsem si koupila kamery a od té doby už, samozřejmě, k žádné loupeži nedošlo.

Žena na videu se zastavila před toaletním stolkem a upravila si copy, načež si zatahala za předek košile a upravila si látku přes větší a potenciálně těhotenské bříško. *Šťastná to mrcha.* Sklonila jsem pohled k diáři a uvažovala nad zbytkem svého seznamu.

Negativní stránky se zdály mnohem děsivější a cítila jsem, že se mi do nich nechce. Moje matka by tento čin okamžitě označila za vyhýbání a řekla by mi, že nechci čelit důsledkům svých činů. Byla to pravda. Nechtěla jsem sepisovat proti, protože by dalece převyšovaly všechna pro.

Což byl taky pravděpodobně důvod, proč jsem si ten seznam psala teď, a ne před čtyřmi dny, kdy jsem si mohla všechno rozmyslet a celou akci zavrhnout. Ale na druhou stranu… před čtyřmi dny bych stoprocentně nebyla schopná vyjmenovat klady. Nečekala bych, že se díky tomu budu cítit Eastonovi blíž. Vedle slova *žhavé* bych napsala obrovský otazník. Určitě bych…

„Promiňte. Nevíte náhodou tepelný odpor podlah?"

Zavřela jsem počítač dřív, než uvidí obrazovku, a pak jsem se k ní otočila. Spletla jsem se. Zvědaví sousedé se o izolaci vůbec nezajímali. „Rozhodně." Usmála jsem se. „Je to standardní devíticentimetrová izolace. A klimatizace je

zbrusu nová. Ukážu vám technickou místnost, kde se na ni můžete podívat."

Vedla jsem ji do zadní části domu a nechala svůj seznam za sebou, s tím otravným sloupečkem záporů pořád nevyplněným.

3. KAPITOLA

„Tak na tu nabídku.“ Easton zvedl svoje pivo Corona a já zavrtěla hlavou.

„Nejdřív ze všeho, připíjet si vodou nosí smůlu, a zadruhé…“ Narovnala jsem se, protože jsem zahlédla, že se k nám blíží číšník se dvěma jahodovými margaritami. Odbočil k jinému stolu a já poklesla zpátky do zapáchajícího boxu.

„Zadruhé?“

„Zadruhé, je to nízká cenová nabídka s tříměsíční lhůtou po dokončení převodu nemovitosti. Můj prodávající na ni pravděpodobně ani neodpoví.“

„To vyřešíš.“ Zazubil se na mě, jako by bylo hotovo a provize v bance. Tahle absolutní víra ve splnění vizualizace měla jediný problém – nefungovalo to.

„Dvě jahodové margarity na ledu?“ U našeho stolu se s podnosem v ruce zastavil muž ve zplihlém sombreru a já k němu prakticky skočila.

„Ano, přímo tady. Obě pro mě.“ Přitáhla jsem si obrovské sklenice k sobě, zadívala se na ně a rozhodla se začít tou vpravo.

Easton se uchechtl.

„Zmlkni. Utápím stres.“ Zvedla jsem tu vpravo a naklonila ji k sobě. „Navíc, mám tady tebe, abys mi zabránil vyjíždět po číšnících nebo tančit uprostřed restaurace nahá Macarenu.“ Namočil si lupínek do sýra. „Už dlouho jsem tvoji nahatou Macarenu neviděl. Můžu tě ji nechat předvést a jen zabránit ostatním, aby si tě natočili?“

„Jestli čekáš rychlou kuřbu cestou domů, tak ne."

Honem lupínek spořádal a zvedl ruce na znamení, že se vzdává. „Dohodnuto. Dohlédnu na to, že zůstaneš oblečená a neprozradíš žádná tajemství." Mrkl na mě.

Odložila jsem ohromnou sklenici. „Jestli si dokážeš nechat pro sebe *jediné* naše tajemství po zbytek života, tak mi to bude stačit."

„Aha, takže to byla jednorázová záležitost."

Velice opatrně jsem obkroužila brčkem sklenici s margaritou a míchala její obsah, aniž bych ho rozlila. „Potenciálně. Dneska jsem si během prohlídky domu sepisovala pro a proti."

„A?"

„A nestihla jsem ho dokončit. Porota se ještě rozhoduje."

Postrčil ke mně svůj telefon a já sledovala, jak se mobil otáčí přes povrch stolu a vráží do misky se salsou. „Přečti si dnešní zprávy od Aarona."

Honem jsem telefon zvedla dřív, než si to rozmyslí, a zadala jeho heslo. Projela jsem mu zprávy, našla konverzaci s Aaronem a rozklikla ji. Bylo tam jen několik textovek, počínaje jedenáctou dopoledne.

Včerejší noc byla šílená. Do hajzlu, je tak sexy.

Jsi oficiálně ten nejšťastnější chlap pod sluncem.

A Becca je mrcha a posílá mi fotky sebe s tím pitomcem.

Chelsea má na záchodech zatracené Playboye. Pošli pomoc.

Skousla jsem si vnitřek tváře, odložila telefon a šťouchla ho zpátky na jeho stranu stolu. „Hmmm." Vzhlédla jsem k němu a zjistila, že mě sleduje s podivným úsměvem. „Co je?"

„To nevím." Naklonil si pivo na stranu. „Měl jsem kvůli tomu celý den zvláštní náladu."

Předklonila jsem se. „Jako jak?"

„Byl jsem nadržený." Kývl k telefonu. „Vzrušuje mě, když slyším, jak o tobě mluví jiný chlap. Ale taky z toho mám obavy." Zvedl pivo a ukázal na mě jedním prstem ruky, kterou ho držel. „Tenhle tvůj úsměv mě trochu děsí." Než jsem mohla odpovědět, pokračoval: „Ale taky se mi to líbí. Líbí se mi vidět tuhle tvoji stránku. Takže jsem na vážkách. Cítím protichůdné emoce a nevím, jak se k nim mám postavit."

Měla jsem sto chutí vypít tu margaritu na ex a zároveň ho přitom obejmout. Kdyby nebyly boxy v tomhle podniku tak natěsnané, vmáčkla bych se vedle něho. Chápala jsem, co popisuje. Chápala jsem to, protože jsem to z větší části cítila stejně. Elektrizující vzrušení. Šílený strach. Nemohlo jít jen o ohňostroj. Někde dopadne uhlík na něco důležitého a zbude z toho jen popel.

„Já to chápu." Přeložila jsem růžek papírového ubrousku a přejela po něm špičkou nehtu. „Sama si teprve třídím vlastní emoce."

„Lituješ toho?"

Chvilku jsem upřímně zvažovala jeho otázku. „Ne. Ještě ne. Ale pořád se připravuju na následky. Mám pocit, že ty a já jsme na tom dobře, jako by nám to nijak neuškodilo…"

„Neuškodilo."

„Ale…" Věnovala jsem mu naštvaný pohled za to, že mě přerušil. „Mohlo to něco změnit mezi námi a Aaronem. Musíme počkat a uvidíme. Asi lituju, že to bylo s Aaronem, a ne s nějakým cizincem."

Opřel se o červené polstrování boxu a zvedl pivo ke rtům. „Myslím, že bys to s cizím člověkem nikdy neudělala. Podle mě jsi potřebovala, aby to byl někdo, koho znáš a je ti s ním dobře."

Rozlomila jsem lupínek napůl a uvažovala nad jeho slovy. „V tom máš možná pravdu. Teda, nemyslím, že *nikdy*, ale rozhodně bych do toho neskočila tak rychle. Všechno bylo rozhodně v souladu s mým rozběsněným libidem, jeho rozvodem a soužitím s námi."

Přiblížil se číšník, a než před nás naservíroval naše fajitas, mlčeli jsme. Máváním jsem odháněla páru a znovu upila ze svého drinku. Easton se nahrbil nad stůl a začal rozbalovat tortilly. Vlasy už mu poněkud odrostly a jedna lokna mu spadla do čela. Bezmyšlenkovitě ji odhrnul stranou a já se pokusila představit si ho se šedinami. Už se to blížilo. Deset let, možná? Budeme mít v tu dobu děti? Budeme sedět přímo tady u tohohle stolu s vysokou židličkou přiraženou k boku a hromádkou nachos roztroušených po talíři?

„Proč se tak usmíváš?" Easton na mě koukl a já mu otřela ze rtu sýrovou šmouhu.

„Snažím se představit si tě se šedými vlasy." Usmála jsem se. „Sluší ti to. Vypadáš velice distingovaně."

„Nepochybuju, že za spoustu šedin budeš moct ty." Nabídl mi stočenou tortillu plněnou masem a paprikami. „Na. Bez cibule."

„Díky." Sáhla jsem přes drink a vzala si ji, zakousla jsem se do jednoho konce a sledovala, jak rozmotává svoji a vrší do ní cibuli z té mé.

Zaklonila jsem sedadlo v range roveru co nejvíc dozadu, zmáčkla tlačítko ovládající střešní okno a pozorovala, jak se hladce a tiše otevírá.

„Posuň ruku," zabručel Easton při boji s mými končetinami, zatímco mi upevňoval bezpečnostní pás.

„Neosahávej mě," varovala jsem ho a ucítila, jak mi místo odpovědi zmáčkl ňadro. „Hej!" Lehce jsem ho pleskla. „Neosahávej mě!"

„Zbožňuješ, když tě osahávám," zamračil se.

„To je pravda." Palcem na noze jsem si sundala jednu botu na podpatku, pak druhou a položila si bosé nohy na palubní desku. „Jsi vynikající osahávač. Nechám ti to vytesat na hrobku. Easton North. Prasklá lebka. Robustní penis. Hvězdný osahávač."

„Ne."

„Ne?" zavřela jsem oči. „Co bys podle tebe měl mít na hrobce?"

„O svojí hrobce jsem vlastně ještě ani moc nepřemýšlel. A podle mě myslíš spíš náhrobek."

„Počkej." Zvedla jsem ruku, protože mi to došlo. „Náhrobní kámen. Je to náhrobní kámen."

„Jo, protože jsou to hroby. Hrobky už se nedělají."

Začala jsem pochybovat i o tom náhrobním kameni. Nadzvedla jsem se ze sedadla a zašátrala na podlaze pro kabelku, abych si to mohla vyhledat na internetu.

„Počkej," Easton zastavil range rover a zatlačil mě do sedadla. „Co chceš."

„Můjtelefon." Ta slova se mi slila v jedno a já se rozesmála. „Sakra. Jsem opilá."

„Jo. Věděli jsme, že se to stane, když sis zabrala obě margarity." Sáhl na podlahu a mobil mi podal. Přitáhla jsem si ho blízko k obličeji a odemkla obrazovku, pak jsem hleděla na rozmazanou záři a pokoušela se otevřít internet.

„Eastone." Telefon jsem nechala dopadnout do klína a otočila se k němu, byla jsem příliš opilá na to, abych něco

vygooglila. Bože, byl tak hezký. Dokonce i rozmazaný byl úchvatný. „Miluju tě."

„Taky tě miluju, Elle." Natáhl se mi po ruce a propletl svoje prsty s mými.

„Budeme v pořádku," pověděla jsem mu. „Bohatí a úspěšní a se spoustou dětí."

„Já vím, že jo," odpověděl tiše.

Zavřela jsem oči a stiskla mu dlaň. Znovu vyrazil a já se na koženém sedadle uvolnila a vytěsnila myšlenku, že splátka za range rover už má týden zpoždění.

„Elle?" šťouchl do mě a vytrhl mě z myšlenek.

„Jo?"

„I když nic z toho nemáme, jsem takhle šťastný."

„Jako osahávač opilých manželek?"

Uchechtl se. „Jo."

„Mohl bys být mnohem víc," šeptla jsem.

Neodpověděl a já nabyla dojmu, že jsem řekla něco špatně. Sevřela jsem mu ruku pevněji a pokusila se svoje prohlášení nějak odčinit, ale uprostřed pokusu jsem usnula.

4. KAPITOLA

Následující sobotu jsem seděla na kapotě svého auta s Waylandovým vodítkem volně kolem zápěstí a sledovala Aarona s Eastonem, jak nesou dlouhou bednu s nářadím přes dvorek před domem do Aaronovy dodávky. „Měli jste to naložit první."

Easton po mně střelil pohledem, zatímco Aaron natočil svůj konec ke spuštěným vrátkům na korbě. Zdálo se, že je to těžké. Pohnula jsem nohama, protože jsem si nebyla jistá, jestli jim nemám pomoct. Aaron si dřepl, podepřel bednu ramenem a zvedl ji natolik, že ji na tu korbu dostal. Při zvuku dopadu jsem sebou trhla a Wayland zakňučel, zvedl do vzduchu tlapu a ohlédl se na mě, jako by jim chtěl nabídnout pomoc sám. Znovu jsem se na kapotě uvolnila a přitáhla si ho blíž, pohladila ho po zádech a podrbala oblíbené místo nad kořenem ocasu.

„Sakra, to je tíha," zavrčel Easton, když dostal na korbu i svůj konec.

Očekávala jsem, že zadek dodávky pod tím nákladem poklesne, ale podle všeho si toho auto ani nevšimlo. „Kolik toho vevnitř ještě máš?"

Aaron si otřel dlaně. „Možná čtyři další tašky s nářadím. A několik krabic oblečení."

„Potřebuju chvilku pauzu." Easton doklopýtal ke mně a protáhl si záda, načež se mi zničeně zhroutil do klína. Na rozdíl od Aaronova auta to moje pod tím nákladem pokleslo.

Zadusila jsem smích a zatlačila ho do ramene ve snaze dostat ze sebe jeho zpocené tělo. Waylandovy tlapy prolétly vzduchem, když napodobil můj pohyb, a Easton na něho křikl, ať toho nechá. „Bolí mě ramena," zasténal, zvedl se a postavil před nárazník přede mě. „Promasíruješ mi je?"

Na jeho levém trapézu jsem skutečně našla zatuhlé místo a prohnětla mu ho jako už tolikrát předtím. Kdysi dávno jsem mu po basketbalových trénincích masírovala krk, ramena a paže vsedě před televizí celou hodinu. Ten rituál mi scházel a v náhlém záchvatu nostalgie jsem ho políbila na vršek hlavy.

„A potom mně." Aaron si protáhl krk, až jsem uslyšela, jak mu křupe v kostech.

„Tak to ne. Rozhodně nehodlám dělat z kapoty svého auta masážní stůl." Lehce jsem Eastona pleskla po zádech. „Naložte tu dodávku. Já jdu vyvenčit Waylanda a rychlé masáže krku budu pak provádět uvnitř v klimatizovaném prostředí."

Easton se nehádal a odstrčil se od auta. „Dohodnuto. Ale dej na něho pozor u jezera. Ráno tam byly malé kačenky."

„Dám."

Sklonil se a políbil mě na rty. V tom polibku jsem se usmála a pak sledovala, jak se otáčí k Aaronovi a propocené tričko se mu lepí ke svalnatým zádům.

Na Floridské státní univerzitě jsem promarnila hodně času, ale kurz masážních technik, který jsem absolvovala během předposledního ročníku jako volitelný předmět, se mi vyloženě hodil. Protáhla jsem si prsty, pak si obmotala vodítko kolem ruky a zatáhla za těžký provaz. „Tak pojď, kámo. Jdeme."

*

Než jsme s Waylandem obešli jezero a vrátili se ze stromy lemovaného kopce, Aaron už měl korbu dodávky plně naloženou a převázanou pružnou sítí. Wayland mu očuchal přední kolo, pak zvedl nohu a s tichým, lhostejným pohledem směrem ke mně se mu ho pokusil počůrat, ačkoliv z něho žádná moč nevyšla. Všechnu tekutinu totiž vypustil dřív, než jsme se dostali k jezeru, což ho však neodradilo, aby se nesnažil označkovat všechna zajímavá křoviska, poštovní stránky, hroudy hlíny nebo klacky, které jsme míjeli.

Zatáhla jsem za vodítko a prošla kolem chodníku, přičemž jsem si všimla, že nám Aaron opravil okap, o což jsem Eastona prosila celé týdny, než jsem to nakonec vzdala. Mít tady Aarona jako hosta stoprocentně poskytovalo určité výhody. Opravil i díru ve střeše. Stejně jako ovládání sprchy, jež nám původně nainstalovali vzhůru nohama a šlo nastavit jen buď na vařící vodu, nebo ledově studenou. A rozedrané sítko v zadních dveřích, ačkoliv to byla úplně zbytečná oprava a Wayland je zase s radostným nadšením jako novou hračku rozcupoval.

Easton byl sice skvělý, ale nedalo se o něm říct, že by byl zručný. Jeho rodiče si spíš vždycky zavolali opraváře, než aby se pokoušeli něco vyřešit sami, a doma jsme měli hromadu účtenek, které dokazovaly jeho věrné dodržování této metody.

Já jsem zrovna nepomáhala. Během prvního roku našeho manželství jsem se radostně naučila zvedat telefon spolu s kreditkou. Jakmile s ním klub Marlin ukončil smlouvu a my měli hluboko do kapsy, přestala jsem telefonovat a začali jsme problémy ignorovat. Byl to plán na houby a zachránilo nás jen to, že u nás poslední měsíc pobýval Aaron. Najednou zase fungovaly dávno porouchané vypínače i výrobník ledu, a dřív hlasitě rachotící ventilátor v koupelně teď jen tiše předl.

Vešla jsem do kuchyně a Easton na mě zvedl obočí. „Vypadáš naštvaně. To ty kachny? Ukázaly si na tvoje boty a rozesmály se? Přísahám bohu…“

Protočila jsem oči. „Nebuď pitomec.“

„Co máš s botama?“ Aaron se zaklonil na židli, na které seděl, a snažil se na ně dohlédnout ze svého místa u kuchyňského stolu.

„Kámo, jsou to ty nejhnusnější boty, jaké jsem kdy viděl.“ Převzal ode mě vodítko a odepnul Waylanda. Pes přeběhl chodbu k misce s vodou. „Přísahám, že se kvůli nim spojilo tucet návrhářů a vymyslelo dokonalý způsob, jak zabít erekci.“

„Hej! Jsou pohodlné.“ Došla jsem k židli, sklonila se a rozvázala tenisky, které Easton na první pohled odsoudil jako babičkovské boty.

Pravdou bylo, že nahoře měly široký pásek na suchý zip, který vzdáleně připomínal ortopedickou obuv mojí babičky. Ale dneska je nosili všichni! A byly super lehké. Barvy sice *měly* poněkud křiklavé – bila se na nich sytě růžová s limetkově žlutou.

Ale člověk v nich měl pocit, jako by chodil po obláčcích, a ráda jsem jejich nošením Eastona rozčilovala.

„Zdají se pohodlné,“ pravil Aaron, který se vždycky ochotně tvářil jako neutrální Švýcarsko.

„Jasně,“ souhlasil Easton. „Pohodlné a hnusné.“

Pokusila jsem se sundat první botu, ve které byla taková divná vložka, která se mi přilepila na patu. Zatáhla jsem silněji. „Chcete, abych vám namasírovala ramena, nebo ne? Protože budu potřebovat spoustu podlézání, než se budou moje prsty věnovat těžké dřině.“

„Ty boty miluju,“ zkusil to Aaron. „Dělají je i ve velikosti čtyřicet sedm? Hlavně ta barva. Tu prostě žeru.“

„A… Aaron vyhrává.“ Použila jsem svoji stále ještě obutou nohu, abych před sebe přitáhla nejbližší židli. „Posaď se a ukaž mi ten ztuhlý krk.“

„To jsou kecy,“ okomentoval Easton, opřel se o pracovní desku a sledoval, jak si Aaron sedl obkročmo na židli zády ke mně. „To já s těma botama musím žít.“ Stáhla jsem si druhou botu a hodila ji po něm.

Aaron si sundal kšiltovku a položil si ji do klína, zaklonil hlavu, zatímco jsem mu přejela prsty přes zdvihač lopatky. Byl napjatý. Vážně napjatý. Pomyslela jsem na všechno, čím si prošel, a uvědomila si, že se tenhle měsíc stěhuje už podruhé. To byly víc než velké změny. Našla jsem spoušťový bod a zatlačila na něho. „Jak dlouho podle tebe zůstaneš u Chelsea?“

„To netuším.“ Poslechl moje náznaky a sklonil hlavu. „Asi uvidím, jak to půjde. Jestli to nepůjde, zkusím jeden z těch zařízených bytů na Čtyřicáté druhé.“

Zadívala jsem se Eastonovi do očí a zašklebila se. Byty na Čtyřicáté druhé ulici se nacházely mezi zavřeným supermarketem a benzínkou, která se specializovala na žebrající bezdomovce.

Představila jsem si, jak mu tam Easton pomáhá vybalovat dodávku, a napadlo mě, kolik by toho asi dostali dovnitř, než by si ti bezdomovci vypomohli jeho věcmi.

„Bude to v pohodě.“ Přesunula jsem se výš a hnětla uzlík u linie vlasů. „S Chelsea se žije docela dobře. Navíc budeš v domě pro hosty, ne?“

„Asi jo. Logistiku jsme ještě neprobírali, jen řekla, že jí tam nebudu překážet.“

„Ten dům pro hosty je moc hezký.“ Easton otevřel ledničku a vzal lahev vody, kterou hodil Aaronovi, načež si vytáhl jednu pro sebe. „Tam si klidně můžeš přivést holku.“

Vážení čtenáři, právě jste dočetli ukázku z knihy Splněné touhy**.**
Pokud se Vám ukázka líbila, na našem webu si můžete zakoupit celou knihu.